Uradni list
Evropske unije

SL
Serija C

C/2025/1010

12.2.2025

PRIPOROČILO EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA

z dne 3. decembra 2024

o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti

(ESRB/2024/7)

(C/2025/1010)

SPLOŠNI ODBOR EVROPSKEGA ODBORA ZA SISTEMSKA TVEGANJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ([1]) in zlasti Priloge IX k Sporazumu,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja ([2]) ter zlasti člena 3 in členov 16 do 18 Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ([3]) ter zlasti oddelka I poglavja 4 naslova VII Direktive,

ob upoštevanju Sklepa Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2011/1 z dne 20. januarja 2011 o sprejetju Poslovnika Evropskega odbora za sistemska tveganja ([4]) in zlasti členov 18 do 20 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za zagotavljanje učinkovitih in doslednih nacionalnih ukrepov makrobonitetne politike je treba priznavanje, ki se zahteva po pravu Unije, dopolniti s prostovoljno vzajemnostjo.

(2) Cilj okvira za prostovoljno vzajemnost ukrepov makrobonitetne politike, določenega v Priporočilu Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2015/2 ([5]), je zagotoviti, da se za vse ukrepe makrobonitetne politike, ki temeljijo na izpostavljenosti in se aktivirajo v eni državi članici, zagotovi vzajemnost v drugih državah članicah.

([1]) UL L 1, 3.1.1994, str. 3.
([2]) UL L 331, 15.12.2010, str. 1.
([3]) UL L 176, 27.6.2013, str. 338.
([4]) UL C 58, 24.2.2011, str. 4.
([5]) Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2015/2 z dne 15. decembra 2015 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 97, 12.3.2016, str. 9).

(3) S Sklepom Skupnega odbora Evropskega gospodarskega prostora (EGP) št. 79/2019 ([6]) sta se Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013 vključili v Sporazum o Evropskem gospodarskem prostoru (Sporazum EGP) z učinkom od 1. januarja 2020. Direktiva (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) in Uredba (EU) 2021/558 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), ki sta uvedli pomembne spremembe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, sta se vključili v Sporazum EGP s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 213/2022 ([9]) oziroma Sklepom Skupnega odbora EGP št. 145/2024 ([10]). Direktiva (EU) 2021/338 in Uredba (EU) 2021/558 se zdaj uporabljata na Norveškem.

(4) Finansdepartementet (norveško ministrstvo za finance) je 29. avgusta 2024 v vlogi imenovanega organa za namen člena 133(2) Direktive 2013/36/EU Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) uradno obvestil, da namerava predhodno določeno stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti, ki se nahajajo na Norveškem, ponovno določiti v isti višini, 4,5 %. Ta ukrep se uporablja od 31. decembra 2020, njegova vzajemnost pa se trenutno priporoča s Priporočilom ESRB/2023/1 Evropskega odbora za sistemska tveganja ([11]). Isti dan je Finansdepartementet ESRB uradno obvestil, da namerava od nekaterih institucij zahtevati vzdrževanje blažilnika za druge sistemsko pomembne institucije (DSPI) v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU.

(5) Nato je Finansdepartementet 26. septembra 2024 ESRB predložil zahtevo za izdajo priporočila za zagotovitev vzajemnosti stopnje blažilnika sistemskih tveganj na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi v skladu s členom 134(5) Direktive 2013/36/EU. Sam ukrep makrobonitetne politike se ne spreminja.

(6) ESRB je 7. oktobra 2024 sprejel Mnenje Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2024/6 ([12]), v katerem je navedel, da je po njegovem mnenju seštevek stopnje blažilnika sistemskih tveganj in stopnje blažilnika za druge sistemsko pomembne institucije ustrezen in učinkovit za obravnavo ugotovljenih tveganj za vsako od kreditnih institucij, ki spadajo na področje uporabe teh dveh ukrepov.

(7) Priporočilo ESRB/2015/2, kakor je bilo spremenjeno s Priporočilom ESRB/2017/4 Evropskega odbora za sistemska tveganja ([13]), priporoča, naj ustrezni organ, ki aktivira ukrep makrobonitetne politike, ob predložitvi zahteve za vzajemnost Evropskemu odboru za sistemska tveganja predlaga najvišji prag pomembnosti, pri katerem se lahko šteje, da izpostavljenost posameznega ponudnika finančnih storitev ugotovljenemu makrobonitetnemu tveganju v jurisdikciji, kjer organ, pristojen za aktiviranje, uporabi ukrep makrobonitetne politike, ni pomembna, če je pod tem pragom. ESRB lahko priporoči drugačen prag, če presodi, da je to potrebno. Za zagotovitev vzajemnosti blažilnika sistemskih tveganj je prag pomembnosti določen pri znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti v višini 5 milijard NOK, kar ustreza približno 0,16 % skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poročajo na Norveškem ([14]).

([6]) Sklep Skupnega odbora EGP št. 79/2019 z dne 29. marca 2019 o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP [2019/2133] (UL L 321, 12.12.2019, str. 170).

([7]) Direktiva (EU) 2021/338 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2021 o spremembi Direktive 2014/65/EU glede zahtev po informacijah, upravljanja produktov in omejitev pozicij ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/878 glede njune uporabe za investicijska podjetja, za podporo okrevanju po krizi zaradi COVID-19 (UL L 68, 26.2.2021, str. 14).

([8]) Uredba (EU) 2021/558 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s prilagoditvami okvira za listinjenje za podporo okrevanju gospodarstva v odziv na krizo zaradi COVID-19 (UL L 116, 6.4.2021, str. 25).

([9]) Sklep Skupnega odbora EGP št. 213/2022 z dne 8. julija 2022 o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP [2023/630] (UL L 85, 23.3.2023, str. 23).

([10]) Sklep Skupnega odbora EGP št. 145/2024 z dne 12. junija 2024 o spremembi Priloge IX (Finančne storitve) k Sporazumu EGP [2024/2433] (UL L, 2024/2433, 3.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2433/oj).

([11]) Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2023/1 z dne 6. marca 2023 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 158, 4.5.2023, str. 1).

([12]) Mnenje Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2024/6 z dne 7. oktobra 2024 o uradnih obvestilih norveškega organa o ponovni določitvi blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členom 133 in blažilnika za druge sistemsko pomembne institucije v skladu s členom 131 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, ki je dostopno na spletišču ESRB na naslovu www.esrb.europa.eu.

([13]) Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2017/4 z dne 20. oktobra 2017 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 431, 15.12.2017, str. 1).

([14]) Priporočilo Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2023/1 z dne 6. marca 2023 o spremembi Priporočila ESRB/2015/2 o ocenjevanju čezmejnih učinkov ukrepov makrobonitetne politike in njihovi prostovoljni vzajemnosti (UL C 158, 4.5.2023, str. 1).

(8) Z zagotovitvijo vzajemnosti makrobonitetnih kapitalskih zahtev, ki jih aktivirajo organi drugih držav članic, na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi, ne glede na to, ali gre za izpostavljenosti prek podrejenih družb ali podružnic ali zaradi neposrednega čezmejnega posojanja, se omejuje uhajanje in regulativna arbitraža, obravnavajo sistemska tveganja in tako spodbuja splošna učinkovitost makrobonitetne politike, saj se zagotavlja, da se povečana tveganja obravnavajo ne le v državi članici, ki je uvedla blažilnik sistemskih tveganj, temveč tudi v drugih državah članicah, v katerih so bančne skupine izpostavljene tem povečanim tveganjem. Priznavanje bi moralo biti zato namenjeno tudi zagotavljanju zadostne odpornosti bančnih skupin, ki so izpostavljene tem sistemskim tveganjem. Zato bi se morale makrobonitetne kapitalske zahteve, ki izhajajo iz odločitve o priznavanju makrobonitetnih ukrepov drugih držav članic, na splošno uporabljati na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi.

(9) Za priznavanje norveške stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot ga zahteva Finansdepartementet, lahko ustrezni pristojni in/ali imenovani organi druge države članice določijo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s členoma 133(4) in 134(1) Direktive 2013/36/EU.

(10) Ta sprememba Priporočila ESRB/2015/2 ne vpliva na to, da se še naprej priporoča zagotavljanje vzajemnosti nacionalnih makrobonitetnih ukrepov, ki so jih norveški organi aktivirali 31. decembra 2022, kakor je določeno v Priporočilu ESRB/2023/1. Sedanje spremembe Priporočila ESRB/2015/2, razen vzajemnosti blažilnika sistemskih tveganj na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi, so redakcijske. Zato se standardno prehodno obdobje treh mesecev po objavi tega priporočila v *Uradnem listu Evropske unije* uporablja samo za ukrepe ali spremembe ukrepov, ki jih bodo nacionalni organi sprejeli za zagotovitev vzajemnosti blažilnika sistemskih tveganj na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi.

(11) Zato je treba Priporočilo ESRB/2015/2 ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

SPREMEMBE

Priloga k Priporočilu ESRB/2015/2 se spremeni v skladu s Prilogo k temu priporočilu.

V Frankfurtu na Majni, 3. decembra 2024

Vodja sekretariata ESRB
v imenu splošnega odbora ESRB
Francesco MAZZAFERRO

PRILOGA

Priloga k Priporočilu ESRB/2015/2 se spremeni:

(1) v zvezi z Norveško se odstavek 2 v oddelku z naslovom „I. Opis ukrepov“ nadomesti z naslednjim:

„2. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj je določena na 4,5 % in se uporablja za domače izpostavljenosti vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje na Norveškem, na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi.“;

(2) v zvezi z Norveško se oddelek z naslovom „II. Vzajemnost“ nadomesti z naslednjim:

„II. Vzajemnost

5a. Ustreznim organom se priporoča, da zagotovijo vzajemnost norveških ukrepov za izpostavljenosti, ki se nahajajo na Norveškem, v skladu s členom 134(1) Direktive (EU) 2013/36/EU oziroma členom 458(5) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ker mora ustrezni organ za zagotovitev vzajemnosti blažilnika sistemskih tveganj na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi, kakor je navedeno v Priporočilu Evropskega odbora za sistemska tveganja ESRB/2024/7 (*), morda sprejeti nov nacionalni vzajemni ukrep ali spremeniti obstoječe nacionalne ukrepe, s katerimi se zagotavlja vzajemnost norveškega ukrepa v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj, se za izvedbo vzajemnih ukrepov uporablja standardno prehodno obdobje treh mesecev po objavi Priporočila ESRB/2024/7 v *Uradnem listu Evropske unije*.

5b. Na podlagi zahteve ministrstva Finansdepartementet se priporoča, da ustrezni organi zagotovijo vzajemnost norveškega ukrepa v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj tako, da ga uporabijo na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični podlagi, ne glede na to, ali gre za izpostavljenosti prek podrejenih družb ali podružnic ali zaradi neposrednega čezmejnega posojanja.

6. Če v jurisdikciji ustreznih organov niso na voljo enaki ukrepi makrobonitetne politike, se jim v skladu s podpriporočilom C(2) priporoča, da po posvetovanju z ESRB uporabijo ukrepe makrobonitetne politike, ki so na voljo v njihovi jurisdikciji in katerih učinek je najbolj enakovreden učinku zgoraj navedenih ukrepov, ki se priporočajo za vzajemnost. Ustreznim organom se priporoča, da enakovredne ukrepe za zagotovitev vzajemnosti stopnje blažilnika sistemskih tveganj sprejmejo v treh mesecih po objavi Priporočila ESRB/2024/7 v *Uradnem listu Evropske unije*.

(*) Še ni objavljeno v Uradnem listu.“;

(3) v zvezi z Norveško se odstavek 8, točka (a), v oddelku z naslovom „III. Prag pomembnosti“ nadomesti z naslednjim:

„(a) za blažilnik sistemskih tveganj je prag pomembnosti določen pri znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti v višini 5 milijard NOK, kar ustreza približno 0,16 % skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poročajo na Norveškem. V izračun izpostavljenosti, ki se ocenijo glede na prag pomembnosti, je treba vključiti vse izpostavljenosti prek podrejenih družb ali podružnic ali zaradi neposrednega čezmejnega posojanja.“.